

עת"א 28402/01/16 - מיכאל לוק נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 28402-01-16 לוק(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר 31 ינואר 2016
ואח'

בפני	כבוד השופט א' קיסרי
עותר	מיכאל לוק (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר 2. מדינת ישראל

פסק דין

עתירת אסיר המכוונת כנגד סירוב המשיב 1 ("שב"ס") לשלב את העותר בסבב חופשות.

העותר כלוא בכלא כרמל והוא טוען כי התנהגותו בכלא היא תקינה, כי אין לגביו תלונות בנושאי משמעת וכי אין עילה המצדיקה את סירובו של שב"ס לאפשר לו חופשה.

בתשובת שב"ס נטען כי, שלא כטענת העותר, התנהגותו בין כותלי הכלא היא שלילית, כי לאחר שהעותר היה מעורב באירוע אלימות הוא הורחק מפרויקט טיפולי שבו הוא שולב וכי נזקפות לחובת העותר הפרות משמעת ועל יסוד כל השיקולים האלה, במצטבר, אין דופי בהחלטת שב"ס שלא לשלב את העותר בסבב חופשות. לתשובת שב"ס צורפה גם עמדת גורמי הטיפול בכלא כרמל וממנה מסתבר שבניגוד לטענת העותר, התנהגותו השלילית במהלך הפרויקט הטיפולי והפרת החוזה הטיפולי הביאו לכך שהוא הורחק מן הפרויקט. בעמדת גורמי הטיפול צוין גם שהעותר כבר הורחק קודם לכן, אולם לפני משורת הדין ניתנה לו הזדמנות נוספת תוך אזהרה שהפרת משמעת נוספת תביא להדחתו מן הפרויקט.

שקלתי את טענות הצדדים ואני מחליט לדחות את העתירה.

המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית לעניינה של העתירה היא פקודה מספר 04.40.00 של פקודות נציבות בתי הסוהר ("הפקודה") שעניינה חופשות אסירים. כאמור בסעיף 2.ב. של פרק א' של הפקודה, היא נועדה, בין השאר, לקבוע כללים לעניין הפעלת שיקול הדעת במתן חופשה לאסירים. סעיף 3 של פרק א' לפקודה קובע כי אישור חופשה יינתן בהתייחס לאחת או יותר משלוש אמות המידה ולענייננו רלוונטית אמת המידה של "תפקוד חיובי של האסיר בבית הסוהר". בסעיף 1 לפרק ד' של הפקודה נקבע כי "תפקוד חיובי" של האסיר בבית הסוהר לצורך שקילת אפשרות יציאתו לחופשה משמעו, בין השאר, עמידה בכל התנאים המצטברים שלהלן:

"(א) השתתפות במסגרת טיפולית במידה והאסיר הוגדר כמתאים לטיפול והוצעה לו מסגרת טיפולית. לעניין סעיף זה, יראו "השתתפות", כנטילת חלק משמעותי בטיפול שנקבע לאסיר לצד חוות דעת גורמי הטיפול כי האסיר נתנם מההליך הטיפולי.
(ב) שמירה על סדרי המשטר, המשמעת וסדר היום בבית הסוהר
(ג) ...".

על רקע הוראות פרק ד' של הפקודה נראה שהעותר לא עמד בתנאים הקבועים על מנת להיחשב כמי שתפקודו בבית הסוהר הוא חיובי ולכן, כאשר החלטת שב"ס מבוססת על ההנחיות הכלולות בהוראות הפקודה, אין עילה להתערב בה ואין מנוס מדחיית העתירה.

בצד זאת אוסיף שהתקשיתי לקבל את טענת שב"ס בנוגע למסוכנות שיש לייחס לעותר ודומני שהטענה היא מעט מרחיקת לכת. לדעתי, אין דין מי שאינו עומד בתנאים על מנת להיחשב כמי שתפקודו בבית הסוהר הוא חיובי לבין מי שנשקפת ממנו מסוכנות לציבור. תפקוד חיובי בבית הסוהר הוא תנאי שעל האסיר לעמוד בו על מנת שתישקל בחיוב אפשרות הוצאתו לחופשה. אי עמידה בתנאי זה איננה, כשלעצמה, תומכת במסקנה שהאסיר מסוכן לציבור במידה המצדיקה את שלילת חופשתו ועניין המסוכנות חייב להישקל במנותק מסוגיית תפקודו של האסיר על פי אמות המידה הקבועות בסעיף 1 לפרק ד' לפקודה.

בכפוף לאמור לעיל, העתירה נדחית.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ו, 31 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.

חתימה